

22. ОКТОБАР 2026.

БРОЈ 2

ЖИВИМ ЗА БОРАЦ

Званични програм утакмице

2. КОЛО КОНФЕРЕНЦИЈСКЕ ЛИГЕ

UEFA CONFERENCE LEAGUE

ФК БОРАЦ ФК КУПС

ЕВРОПСКА ЈЕСЕН У БАЊАЛУЦИ!

ОСИГУРАЈТЕ СВОЈЕ МЈЕСТО

НАЈАВА СТРУЧНОГ ШТАБА

Очекује нас још једна захтјевна утакмица у којој морамо да будемо максимално сконцентрисани и борбени од првог до посљедњег судијског звиждука. Знамо да нас чека противник који има квалитет у својим редовима, али на Градском стадиону ми желимо да диктирамо ритам утакмице и да кроз своју игру дођемо до циља, а то је пobjеда и три бода.

У Атини смо показали да можемо да се носимо са свима, али свака утакмица је ново доказивање. Тако ће да буде и против КуПС-а. Они у Бањалуку долазе након европског пораза и сигурно је да су свјесни да би им и други пораз додатно закомпликовао ситуацију у Конференцијској лиги.

Ипак, ми не желимо да гледамо у њихово двориште и желимо да будемо фокусирани само на своју игру те искористимо предности које имамо у односу на њих.

Наша екипа одлично тренира и увјерен сам да ћемо на терену показати сав квалитет који имамо. Мотивисани смо да дођемо до побједе која би нам донијела додатну дозу самопоуздања за наставак такмичења у Конференцијској лиги.

Уздамо се и у велику подршку наших навијача на Градском стадиону. Они су ти који нам увијек дају снагу. Овим путем желим да их позовем да нас својом пјесмом са трибина носе до нове побједе, а ми ћемо се, то могу да обећам, потрудити да дамо све од себе да остваримо тријумф.

ФОТО ГАЛЕРИЈА ИЗ АТИНЕ:

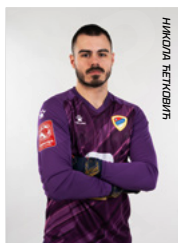

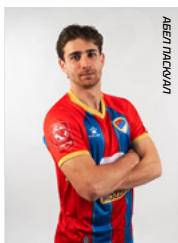
ФК БОРАЦ

ТИМ ЗА КОНФЕРЕНЦИЈСКУ ЛИГУ
2026/27

ГОЛМАНИ

ОДБРАНА

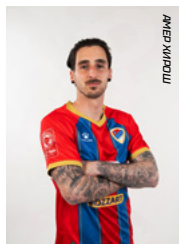
ВЕЗНИ РЕД

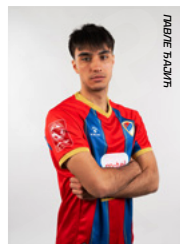
СТЕФАН ПЕТРОВСКИ

СТЕФАН САВИНОВ

АРДЕН ЖУРЕВИЧ

ПАВЛЕ РАДИЧ

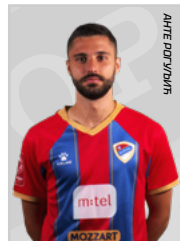
МИЛОШ ДАЧИЧ

САШО СТОЈМЕНОВ

СТОЈАН ВРАНЧЕВ

АНТЕ РОГИЧ

АНДЕРСОН ЕДИРИ

ИВАН КУВАВИКА

НАПАД

ЛУКА ЗДРАВИЧ

МАТЕЈ ДВОРНИК

ДАВИД ВУКОБРАТ

ДУШАН РОДЕРЕР

ДУШАН МИЛИЧ

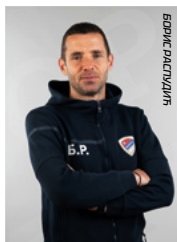
СТРУЧНИ ШТАБ

ВЛАДИМИР МАРКОВИЋ

ДАНИЈЕЛ МИЛОВАНОВИЋ

БОРИСЛАВ РАСТИЋ

ЗВЕЗДАН РАДОВИЋ

СРЕЉКО ПЕТРОВИЋ

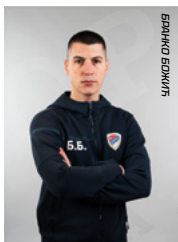
АЛЕКСАНДАР РАСТИЋ

ИГОР МАРКОВИЋ

ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ

БОРИСЛАВ РАСТИЋ

НИКОЛА ВУЧЕНОВИЋ

СТОЈАН МАЛОБАШИЋ

ОЛИВЕР ДАЧИЋ

ТАБЕЛА КОНФЕРЕНЦИЈСКЕ ЛИГЕ НАКОН ПРВОГ КОЛА

POS	CLUB	P	GD	PTS	
1	 BRIGHTON	1	4	3	STRAIGHT TO R16
2	 COPENHAGEN	1	3	3	
3	 TRABZONSPOR	1	2	3	
4	 ATALANTA	1	2	3	
5	 MJÄLLBY	1	2	3	
5	 SINT-TRUIDENSE	1	2	3	
7	 FREIBURG	1	1	3	
7	 LUGANO	1	1	3	KNOCKOUT PHASE PLAY-OFF PLACES
9	 MONACO	1	1	3	
10	 BRANN	1	1	3	
10	 HAJDUK SPLIT	1	1	3	
10	 PANATHINAIKOS	1	1	3	
13	 GENT	1	1	3	
13	 TWENTE	1	1	3	
15	 GETAFE	1	0	1	
15	 KAIRAT ALMATY	1	0	1	
15	 MIDTJYLLAND	1	0	1	
15	 NORDSJÆLLAND	1	0	1	
19	 EGNATIA	1	0	1	
19	 HEARTS	1	0	1	
19	 RIGA	1	0	1	
19	 UNIV. CRAIOVA	1	0	1	ELIMINATION PLACES
23	 CRVENA ZVEZDA	1	-1	0	
23	 JABLONEC	1	-1	0	
25	 AJAX	1	-1	0	
25	 BORAC	1	-1	0	
25	 L. RED IMPS	1	-1	0	
28	 CSKA SOFIA	1	-1	0	
29	 AARHUS	1	-1	0	
29	 THUN	1	-1	0	
31	 KUPS KUOPIO	1	-2	0	
32	 PAFOS	1	-2	0	
33	 IBERIA TBILISI	1	-2	0	
33	 INTER ESCALDES	1	-2	0	
35	 BRAGA	1	-3	0	
36	 KAUNO ŽALGIRIS	1	-4	0	

STANDINGS

AFTER
MD1

У ФОКУСУ: МЛАДЕН ЈУРКАС

У Атини је на голу правио „чуда“. Бранио је Младен Јуркас све што је могао да одбрани, а у уводним минутама утакмице „скинуо“ је и први пенал досуђен за Панатинаикос.

Имао је током утакмице још неколико сјајних бравура, па не чуди што га је „Софаскор“ наградио највишом оцјеном од свих актера који су заиграли на терену Олимпијског стадиона „Спиридон Луис“. Ипак, Младен жали због пораза и каже да би највише волио да је остао без оцјене.

„То би онда значило да нисам имао посла и да смо дошли до побједе. Шалу на страну, остаје жал због пораза у Атини, али треба бити реалан и рећи да смо наспрам себе имали веома квалитетног ривала. Сматрам да смо, поготово у другом полувремену, играли веома добро и да смо им показали зубе. Оно што треба да радује све наше навијаче је да смо и против тако јаког противника показали свој квалитет и да имамо чему да се надамо у наставку Конференцијске лиге. Најважније је да ми имамо вјеру у себе, да смо посвећени и да кроз напоран рад и утакмице стално напредујемо“, прича Јуркас.

Наредни ривал је КУПС на Градском стадиону у Бањалуци.

„Наш циљ је да дођемо до побједе и даћемо све од себе да то и остваримо. Ипак, чека нас тежак посао, али увјерен сам да уколико ми будемо прави и покажемо све што знамо да ћемо освојити сва три бода. Нестрпљив сам и једва чекам да изађем на терен. У име саиграча могу да обећам да ћемо се борити за сваку лопту, а знам и да ће нам наши навијачи дати велику подршку“, каже Јуркас.

Усталио се Младен међу Борчевим стативама, а како каже, све је лакше када на терену има саиграче који познају све тајне фудбала.

„Велика је част бити дио овакве екипе која у својим редовима има сјајне фудбалере који су сви редом још бољи људи. Искуство које се стиче кроз свакодневни рад њима је од непроцјењивог значаја и трудим се да искористим сваки тренинг и сваку утакмицу да још више напредујем. И као голман, али и као особа. Научен сам од малена да само рад води до успјеха и трудим се да сваког дана дајем свој максимум јер знам да ће то да ми се врати онда када буде било најпотребније“, каже Јуркас.

У нашем клубу је прошао кроз омладинску школу, а одавно је прошао кроз врата сениорског погона.

„Борац је моја фудбалска кућа и љубав која се усадила дубоко под кожу. Овдје сам стигао као дјечак који је маштао да ће једног дана да изађе на Градски стадион и да слави велике побједе и трофеје, а сада су ти снови постали јава. Ипак, са обје ноге сам чврсто на земљи. Знам да ме чека још пуно рада и знам да ће бити успона и падова, али мотивисан сам и жељан успјеха у Борчевом дресу. Најважније је да ме здравље служи, а све остало је на мени“, каже Јуркас.

Наше „црвено-плаве“ до краја сезоне очекују бројни изазови, а циљеви су, као и увијек, највиши могући – трофеји и искорак на европској сцени.

„Мишљења сам да имамо најквалитетнију екипу у Премијер лиги, али свјесни смо да то морамо да докажемо на терену. У првенству нема лаких утакмица и свако опуштање може да буде кобно. Тога смо сви свјесни и не желимо себи да допустимо луксуз да утакмице дијелимо на битне и мање битне. Свака наредна је као финале Свјетског првенства и с тим приступом улазимо у сваки дуел. Надам се да ће нам предан рад донијети нове успјехе и да ћемо са нашим навијачима славити нове успјехе“, каже Јуркас којем је минулог љета још један дјечачки сан постао јава.

„Још увијек сам под утиском одласка на Свјетско првенство. Било је то једно незаборавно искуство које ћу заувјек да памтим, али ми је уједно дало огроман мотив да дам све од себе да се понови. Идем корак по корак, а онако како радим тако ће и да се врати. Захвалан сам на прилици која ми је дата, али исто тако желим да поново наступим на Мундијалу. Човјек увијек треба да има високе амбиције и да тежи ка томе да оствари своје циљеве. Када имаш јаку вјеру и спреман си да даш све од себе – онда ништа није немогуће“, каже Јуркас.

НЕШТО САСВИМ ЛИЧНО

15 ПИТАЊА ЗА МИЛОША ЈОЈИЋА

1

Омиљени фудбалер
у дјетињству?

Тони Крос

2

Књига за препоруку?

Рукопис откривен у Акри

3

Шта те избаци из такта?

Непоштовање

4

Твој највећи страх?

Немам страх

5

Коју супермоћ би волио
да посједујеш?

Да летим

6

Шта је за тебе
срећа?

Срећа је слобода

7

Омиљени лик из
цртаног филма?

Попај

8

Који спорт пратиш
сем фудбала?

Тенис и кошарку

9

**Највећа животна
лекција?**

*Будите захвални за оно што имате јер
многи желе да буду на вашем мјесту*

10

**Дан у природи или ноћни
излазак?**

Дан у природи

11

**Историјска личност коју
би волио да упознаш?**

Свети Сава

12

**У којем филму би волио
да глумиш?**

Транспортер

13

**Омиљени предмет у
основној школи?**

Математика

14

**Пјесма која те „гађа у
срце“?**

Врађањка, Три рогата

15

**Народна пословица као
животни мото?**

Тиха вода бријег рони

ДОМАЋИ ДРЕС

Доступан у клубској
продавници.

m:tel

MOZZART

ВИЈЕСТИ ИЗ БОРЧЕВЕ ПОРОДИЦЕ:

Успјешан викенд Борчевих омладинаца

Пионирске и кадетске селекције ФК Борац уписале су побједе у окршајима са вршњацима из добојске Слоге. Пионири су на помоћном терену стадиона „Луке“ уписали тријумф резултатом 4:2, а за наше „црвено плаве“ погађали су Немања Бубало, Марко Марић, Алекса Лубура и Никола Старчевић.

С нова три бода наши пионири су тренутно на петој позицији премијерлигашког каравана са 16 освојених бодова.

До нове побједе стигли су и кадети који су савладали Слогу са 4:1, а двоструки стријелци у Добоју били су Дориан - Халер Спахић и Милош Бајић.

Борчеви кадети тренутно су на лидерској позицији Премијер лиге са 24 освојена бода након девет одиграних утакмица.

Јуниорска селекција нашег клуба, минулог викенда, одиграла је велики дерби са екипом Сарајева, а деведесет минута игре на стадиону „Отока“ завршено је резултатом 1:1. Једини стријелац за „црвено плаве“ био је Сергеј Марјановић који је са пенала погодио мрежу ривала.

Борчеви јуниори су, након 11. непотпуног кола, на трећој позицији премијерлигашке табеле.

ЕХФ ЕВРОПСКИ КУП: Сви у Борик!

Наши рукометаши поражени су у Солуну, али резултатски минус свим Борчевцима треба да буде само мотив више да се у суботу (19.00 часова) запуте у дворану „Борик“.

Биће још тешких пораза, није ово ни први ни последњи, али биће и великих победа. Оних највећих због којих слаavimo до јутра, победа које се памте за сва времена.

Одавно смо, сви ми који смо уз Борац, навикли да је наша љубав прожета патњом и да наша страст никада није била условљена резултатом са терена. Лијепо је када се освајају трофеји и када се нижу победе, али емоција која се пробуди када је тешко и када треба да смо сви као један – то нема цијену.

Зато, Борчевци, нека ПАОК памти Бањалуку.

Резултат више није битан.

Рукометаши Борца, сви до једног, играју за част нашег шампионског града, а обавеза свих нас је да из „Борика“ све до Солуна грми, да противник „не зна гдје је лијево“, да се са трибина никад јаче чује:

ЖИВИМ ЗА БОРАЦ!

УПОЗНАЈ РИВАЛА: ФК КУПС

*ДВОСТРУКИ УЗАСТОПНИ ШАМПИОН ФИНСКЕ
ДОЛАЗИ У БАЊАЛУКУ*

Послије минималног пораза у Атини, у сусрету са Панатинаикосом (2:1), пред фудбалерима Борца је први домаћи испит у новој сезони Конференцијске лиге.

Црвено-плави ће за ривала имати финског шампиона КуПС, клуб који је кроз историју дугу 103 године осам пута био шампион државе, пет пута освајач куп такмичења, а има и један трофеј у Лига купу.

Основан 1923. године, овај клуб је првобитно назван “Kuopion Palloseura” (“Лоптачки клуб Куопио”), уз скраћеницу КПС, која је касније промијењена у КуПС. У елитни ранг се први пут пласирао 1947. године. Експресно је испао, али се на исти начин и вратио и током чак 44 сезоне непрекидно је био дио елитног разреда финског фудбала.

Од педесетих до седамдесетих година прошлог вијека освојено је пет титула државног шампиона, уз осам других и једно треће мјесто. Такође, КуПС је 1968. године освојио свој први трофеј финског Купа у клупској историји.

Деведесетих година КуПС је запао у велике финансијске проблеме, па је био приморан и да заигра у трећелигашком рангу. Почетком 21. вијека “шетао” је од најјаче до друге дивизије, док је од 2008. године константно члан елите.

КуПС је двоструки узастопни шампион Финске, а 2024. године је освојио прву дуплу круну. У прошлој такмичарској години овај фински клуб је такође играо у главној фази Конференцијске лиге. Освојивши седам бода (1-4-1), заузео је 21. мјесто и изборио мјесто у нокаут дијелу такмичења, поставши тако први клуб из ове земље који се пласирао у елиминационе рунде.

Прошлу сезону КуПС је завршио уз шест бодова предности у односу на другопласирани Интер Турку. Прво име екипе био је нападач из Гвинеје Мохамед Туре, који је постигао 13 голова, чиме је заслужио позив чешке Викторије Плзењ.

Домаће утакмице у првенству и европским такмичењима КуПС игра на стадиону капацитета 5.000 мјеста (3.000 сједећих). Међутим, овај објекат не испуњава услове Европске фудбалске федерације за групну фазу, па је КуПС приморан да европске ривале дочекује у Тампереу.

Екипом као тренер командује Мика Нутинен (1991.), млади стратег који је почетком године стигао из ХЈК-а из Хелсинкија, клуба са којим је неколико мјесеци раније КуПС-у “украо” трофеј у финском Купу.

Први клупски стријелац у домаћем шампионату је офанзивац из Никарагве Хаиме Морено (1995.), који је на 25 мечева постигао 11 голова.

Осим њега, у клубу је још неколико интернационалаца, међу којима се истичу аустријски голман Јоханес Крајдл (1996.), дефанзивни тандем из Гане Касим Адамс – Клинтон Антви и пољски нападач Пјотр Пажишек.

ФК КУПС

ТИМ 2026/27

ГОЛМАНИ

Јоханес Крајдл (1996.)
Хемо Рихимаки (2003.)
Мило Питканен (2006.)

ОДБРАНА

Касим Адамс (1995.)
Самуел Пасанен (2006.)
Арту Летјонен (2004.)
Боб Ни Арма (2004.)
Клинтон Антви (1999.)
Брахима Магаса (1997.)
Рикардо Араужо (1998.)
Расмус Тиканен (2007.)
Танели Хамалаинен (2001.)

ВЕЗНИ РЕД

Саку Хеисканен (2001.)
Петери Пенанен (1990.)
Валентин Гаск (2000.)

Нило Кујасало (2004.)
Томи Јири (1999.)
Аксели Пуко (2006.)
Јулијус Ескесен (1999.)
Јони Кивијарви (2005.)
Веико Лахтела (2009.)

НАПАД

Саку Саволаинен (1996.)
Густав Енгвал (1996.)
Хаиме Морено (1995.)
Ајман Аики (2005.)
Арту Хеинонен (1999.)
Пјотр Пажишек (1993.)
Џослин Лујеје-Лутумба (2002.)
Саику Туреј (2000.)

ТРЕНЕР: Мика Нутинен (1991.)

ЗЛАТНЕ СТРАНИЦЕ ИСТОРИЈЕ:

КНЕЗ ЗА ПОНОС, ПА ТИТУЛА ЗА ИСТОРИЈУ [ОДЛОМАК ИЗ МНОГРАФИЈЕ „ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ БОРЦА“

У години обиљежавања 35 година постојања, Фудбалски клуб Борац остварио је највећи успјех у дотадашњој историји.

Предвођена тренером Мирославом Кокотовићем тадашња генерација освојила је титулу у Другој лиги Запад. Тиме је први пут стекла право наступа у елитном југословенском фудбалском рангу. Међутим, у Бањалуци је разлога за славље било и прије почетка сезоне. Заслуге за то припале су Томиславу Кнезу, који је у град, као репрезентативац Југославије, донио сребро са првог Европског првенства и злато са Олимпијских игара у Риму.

Прва континентална смотре најбољих европских тимова одржана је од 6. до 10. јула 1960. године у Француској. На завршном турниру учество-вале су четири селекције, а поред домаћина Француске и репрезентације Југославије, за трофеј су се надметали и Совјетски Савез и Чехословачка.

Југословенски тим је у полуфиналу одмјерио снаге са Французима, уписавши побједу резултатом 5:4, иако је петнаестак минута прије краја био у заостатку од два гола. Након поготка Милана Галића у 11. минуту, „триколори“ су водили 3:1 и 4:2, али је Југославија за само три минута направила преокрет. Наговијестио га је Кнез поготком у 75. минуту, а потврдио првотимац загребачког Динама Јерковић (78. и 79. минут). У овом дуелу, Кнез је на терену провео свих 90 минута.

Кнез ипак није био на терену у финалу, у којем су „плави“ укрстили копља са Совјетским Савезом, који је у другом полуфиналном двобоју надиграо Чехословачку (3:0). Крајем првог дијела Југословени су стигли до вођства поготком Галића, док је практично на почетку другог полувремена изједначио Метревели. Мреже су мировале до истека 90. минута, ушло се у продужетке, да би у 113. минуту за предност Совјета, а испоставило се и титулу, погодио Понеделник.

Крајем августа и у првој половини септембра 1960. године, Кнез је имао нове обавезе у државном тиму. Био је у том периоду члан селекције која је у Риму постала олимпијски шампион. У 1. колу групне фазе, у мечу играном на стадиону „Адријатико“ у Пескари, Југославија је лако изашла на крај са Уједињеном Арапском Републиком (6:1), а Кнез је у 49. минуту био стријелац гола за 4:0.

Озбиљну препреку за југословенски тим није представљала ни селекција Турске, у 2. рунди. Било је 4:0 у Фиренци, на данашњем стадиону „Артемио Франки“. Кнез се и овог пута уписао у стријелце, погодивши за 3:0 у 62. минуту. Групни дио такмичења завршен је ремијем са Бугарском. У првом полувремену дуела на римском „Фламинију“ није било погодака, док је у другом дијелу постигнуто чак шест. Сва три гола за југословенски тим постигао је Галић.

Полуфинале против домаћина, играно 5. септембра на напуљском стадиону „Сан Паоло“, понудило је драму. Путник у финале на крају је одлучен жријебом. Након што у 90 минута није било голова, Галић је у 107. минуту погодио за предност југословенске екипе. Само три минута касније изједначио је Тумбурус. Пошто прије посљедњег оглашавања судије из Западне Њемачке Кандлбиндера није било голова, приступило се жријебу, у којем је срећнији био југословенски тим.⁷ За најсјајније одличје, 10. септембра, Југославија се борила са Данском, са којом је лако изашла на крај. До уласка у посљедњих 20 минута меча било је 3:0. Данци су до краја утакмице само успјели да ублаже пораз, поготком Флеминга Нилсена у посљедњим тренуцима.

На љубљанском „Бежиграду“, 23. априла, Борчеви фудбалери нанијели су посљедњепласираном Триглаву најтежи домаћи пораз. Било је 1:5 за Бањалучане, који су у наредном колу преузели прво мјесто. Без повријеђених Кнеза и Швраке Борац није успио да дође до предности у првом полувремену меча против Загреба. Међутим, у наставку утакмице отпор Загрепчана сломљен је за 15 минута. Прво је Везмар савладао Дупланчића, да би то 20 минута прије краја учинио и Јанковић. Истовремено, Челик је послје преокрета тријумфовао на „Грбавици“ (1:2), па је пред посљедња три кола Борац преузео врх табеле, уз два бода више од Жељезничара са којим се састао већ у наредном колу.

Меч сезоне, игран на Градском стадиону 14. маја, окупио је око 13.000 гледалаца, који су на прву промјену резултата на утакмици чекали до 53. минута. Везмар је прошао дуж аут-линије, пославши лопту у средину за Јанковића. Након што се ослободио двојице чувара, Јанковић је из окрета шутирао према голу Жељезничара. Лопта је прво погодила пречку, а потом се одбила иза леђа немоћног Радовића. Када се већ свима чинило да ће Борац из овог дуела изаћи као побједник, Сарајлије су изједначиле. Погодак је у посљедњим минутима постигао Смајловић, који је омогућио свом тиму да избјегне већ виђен пораз.

Жељезничар се од домаће публике опростио тријумфом над Загребом (3:1). Тако је Борчев бод у Тузли (0:0), на посљедњем гостовању, био од огромног значаја. У меч одлуке, против Карловца на Градском стадиону, екипа Мирослава Кокотовића ушла је уз 32 бода, једним више од Жељезничара. С обзиром на то да је у том тренутку имао слабији гол-количник, Борцу је за дефинитивну овјеру титуле била потребна било каква побједа над Карловчанима. Ништа, међутим, Борац у овом дуелу није препустио случају. Већ до одласка на одмор било је 3:1, головима Кнеза, Кривокуће и Спасојевића. Практично у првом нападу наставка, на листи стријелаца им се придружио и Касумовић. Недуго касније, Спасојевић је постигао свој други гол, да би пред крај утакмице, послје поготка Томљеновића, трећим комплетирао сјајну партију и убједљиву побједу (7:1).

У слављеничком расположењу Борац је, поводом 35 година постојања, одиграо двије ревијалне утакмице против респектабилних тимова из иностранства. Тако је само три дана након меча са Карловцем у Бањалуци одмјерио снаге са ЛАСК-ом из Линца. У том дуелу, који је завршен побједом аустријског састава (2:5), „црвено-плави“ су наступили без Колака, М. Куленовића, Јанковића и Кнеза. Са друге стране, за овај меч стигла су појачања из других клубова – у виду Маркушевића и Шеховића из Сарајева, те Ћорића из приједорског Радничког.

Једанаест дана касније, у Бањалуку је стигао Минхен 1860, у то вријеме један од најјачих тимова Западне Њемачке. И једни и други приказали су занимљиву игру, упркос великој врућини. Борац је читавим током утакмице био надмоћнији, док су гости из Минхена веома ријетко долазили пред домаћи гол. Међутим, и уз такву представу на Градском стадиону успјели су да стигну до минималне побједе (2:3). Поготке за Борац у овом дуелу постигли су Спасојевић средином првог полувремена и Чекеревац 20 минута прије краја утакмице.

Крајем сезоне, редакција Крајишких новина спровела је анкету, са циљем бирања најбоље поставе Фудбалског клуба Борац у послеријатном периоду. У анкети је учествовало 11 Бањалучана који су кроз историју, на било који начин, били повезани са клубом, пратећи његове успоне и падове. Своје приједлоге дали су Милан Андучић (бивши играч Борца и Жељезничара), Брацо Станивуковић (кошаркашки судија), инж. Јован Бојковски, инж. Јосип Гранић (дугогодишњи играч бањалучког Балкана и загребачког ХАШК-а), Ирфан Карабеговић (предсједник РСД Борац), Звонко Куртовић (члан Крајишника од 1930. до 1940. године), Божо Качавенда (играч београдског БСК-а од 1933. до 1935. године, а члан Крајишника од 1935. до 1940. године), Ратко Крагуљ (савезни фудбалски судија), Свето Ђорђевић (предсједник Фудбалског клуба Борац), Владо Узелац (играч Крајишника од 1926. до 1937. године, а од 1937. до 1940. године крушевачког Цар Лазар – Напретка) и Недим Џинић (адвокат).

За идеалну поставу Борца предложено је 26 играча, а на крају су се у њој, према позицијама у тиму и броју гласова, нашли: Ото Бојер (9 поена), Велимир Сомболац (8), Мухамед Куленовић (8), Осман Спахић (6), Суад Шврака (6), Божидар Јовановић (6), Александар Мастела (8), Томислав Кнез (11), Милорад Новаковић (8), Миле Томљеновић (8) и Момчило Спасојевић (6).

(наставиће се)

ДРУШТВЕНЕ МРЕЖЕ

Тренуци из свлачионице, путовања
и тренинга стижу директно у твој фиг.

ФОТОМОНОГРАФИЈА
"ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ БОРЦА"

ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ БОРЦА

ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ

Борна

ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ

ВИЈЕК БАЊАЛУЧКОГ

ДОСТУПНА У ШОПУ